

Załącznik Nr 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1952 r. (poz. 339).

TABELA MNOŻNIKÓW DLA USTALENIA WARTOŚCI GRUNTÓW
(§ 11 ust. 3)

S t r e f a	Miasta i osiedla w tysiącach mieszkańców						
	do 5	5-10	10-20	20-50	50-100	100-500	po nad 500
	m n o ż n i k i						
Periferyjna	1,1	1,2	1,3	1,4	1,5	1,6	1,7
Pośrednia	1,4	1,7	2,0	2,3	2,6	2,9	3,2
Śródmiejska	1,7	2,2	2,7	3,2	3,7	4,2	4,7

340

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1952 r.

w sprawie trybu wypłaty odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości.

Na podstawie art. 31 ust. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31).

2. Wyrażenie „wykonawca” oznacza tego spośród wykonawców narodowych planów gospodarczych, na czyj wniosek orzeczono wywłaszczenie.

3. Wyrażenie „bank” oznacza bank finansujący inwestycje wykonawcy.

4. Wyrażenie „wywłaszczony” oznacza właściciela nieruchomości, objętej orzeczeniem o wywłaszczeniu.

5. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o wypłacie odszkodowania za wywłączoną nieruchomość, odnosi się to również do odszkodowania za ustanowienie prawa rzeczowego ograniczonego na nieruchomości.

§ 2. Odszkodowanie za wywłączoną nieruchomość płatne jest na podstawie ostatecznego orzeczenia o odszkodowaniu lub o zatwierdzeniu ugody, dotyczącej wysokości odszkodowania (art. 34 ust. 2), w terminach określonych w § 5.

§ 3. 1. O wysokości ustalonego odszkodowania wykonawca zawiadomi bank w ciągu 15 dni od dnia, w którym stało się wykonalne orzeczenie stanowiące podstawę do wypłaty. Do zawiadomienia należy dołączyć:

- 1) urzędowo poświadczony odpis orzeczenia stanowiącego podstawę wypłaty oraz
- 2) zaświadczenie sądu co do praw ujawnionych w księdze wieczystej lub w zbiorze dokumentów.

2. Jeżeli nieruchomość jest obciążona prawami, ujawnionymi w księdze wieczystej lub zbiorze dokumentów, wywłaszczony, w celu uzyskania wypłaty odszkodowania, powinien przedstawić bankowi pisemne oświadczenia osób, którym te prawa przysługują, że zgadzają się na wypłatę odszkodowania wywłączonemu. Podpisy na oświadczeniach powinny być urzędowo poświadczone.

3. Nieprzedstawienie dokumentów, o których mowa w ust. 2, powoduje skutki, przewidziane w art. 38 ust. 2.

4. Niezależnie od zawiadomienia banku przez wykonawcę (ust. 1) wywłaszczony może wystąpić do banku z wnioskiem o wypłatę odszkodowania, załączając luki, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 4. 1. Po otrzymaniu zawiadomienia lub wniosku, wymienionego w § 3, bank ustali, czy i w jakiej wysokości przypadają od wywłaszczonego należności na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi lub z tytułu pożyczek in-

westycyjnych, zabezpieczonych na wywłaszczonej nieruchomości.

2. Należności, ustalone w myśl ust. 1, bank wypłaca uprawnionym w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia lub wniosku. Pozostałą po potrąceniu tych należności sumę odszkodowania bank wypłaca wywłaszczoneму, o ile odszkodowanie nie podlega złożeniu do depozytu sądowego zgodnie z art. 38 ust. 2.

§ 5. 1. Odszkodowanie, przypadające wywłaszczoneму w myśl § 4 ust. 2, płatne jest w następujących terminach:

- 1) przy odszkodowaniu nie przekraczającym sumy 15.000 zł — w ciągu 6 miesięcy, licząc od daty orzeczenia (§ 2),
- 2) przy odszkodowaniu powyżej 15.000 zł, a nie przekraczającym 60.000 zł — pierwsze 15.000 zł zgodnie z pkt 1 — nadwyżka zaś w ratach miesięcznych po 1.500 zł,
- 3) przy odszkodowaniu powyżej 60.000 zł, a nie przekraczającym 150.000 zł — pierwsze 60.000 zł w terminach i w sposób podany w pkt 2, nadwyżka — w ratach miesięcznych po 750 zł.

2. Tryb wypłaty nadwyżki ponad 150.000 zł określą odrębne przepisy.

3. Odszkodowanie za zniszczone zasiewy, uprawy lub plony (art. 33 ust. 3) płatne jest w całości w ciągu 30 dni od daty orzeczenia. Z odszkodowania powyższego nie potrąca się należności wymienionych w § 4 ust. 1.

§ 6. 1. W przypadkach, gdy wywłaszczony nabywa od Państwa gospodarstwo rolne lub mienie nierolnicze, albo też buduje dom mieszkalny, zawierający nie więcej niż 10 izb mieszkalnych, bank na wniosek wywłaszczonego, uzasadniony zaświadczeniem właściwych władz, wypłaci przedterminowo odpowiednią kwotę na pokrycie ceny nabycia albo budowy.

2. Przedterminowa wypłata, o której mowa w ust. 1, może nastąpić także na inne uzasadnione gospodarczo inwestycje wywłaszczonego do wysokości wartości inwestycji. Do wniosku o dokonanie przedterminowej wypłaty wywłaszczony powinien załączyć zaświadczenie

wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego co do zasadności inwestycji.

3. Minister Finansów określi sposób przedterminowej wypłaty i szczegółowej kontroli zużycia sum, wypłaconych przedterminowo wywłaszczoneму.

4. Minister Finansów ustali sposób i zasady pokrycia odszkodowania z rachunku wykonawcy.

§ 7. Bank ustala zgodnie z § 5 ust. 1 lub § 6 datę wypłaty, zawiadamiając o tym wywłaszczonego pocztą za zwrotnym poświadczeniem odbioru co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem i jednocześnie przesyła odpis tego zawiadomienia do prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat) oraz do prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, właściwych ze względu na położenie wywłaszczonej nieruchomości i miejsce zamieszkania wywłaszczonego.

§ 8. Jeżeli suma odszkodowania podlega złożeniu do depozytu sądowego, bank dokona przelewu w terminach przewidzianych w § 5 ust. 1 i zawiadomi o tym wywłaszczonego i sąd.

§ 9. Bank dokonuje wypłaty odszkodowania z rachunku wykonawcy z zachowaniem obowiązujących przepisów o trybie finansowania inwestycji.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie trybu wypłaty odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości (Dz. U. z 1950 r. Nr 26, poz. 235 i z 1951 r. Nr 22, poz. 173).

§ 11. Do czasu wydania przepisów na podstawie § 6 ust. 3 i 4 zachowują moc dotychczas obowiązujące przepisy.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

341

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1952 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania terenowych jednostek kontroli państwowej.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowymi jednostkami kontroli państwowej są wchodzące w skład zespołów kontroli państwowej:

- 1) terenowe grupy kontroli państwowej,
- 2) specjalne grupy kontroli państwowej, które wykonują kontrolę państwową szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej zakładów przemysłowych i budów,

zwane w dalszym ciągu „grupami terenowymi” bądź „grupami specjalnymi”.

§ 2. Terytorialny zakres działania grupy terenowej może obejmować jedno lub więcej województw, a także pokrywać się z terytorialnym zakresem działania terenowych jednostek kontrolowanej gałęzi gospodarki narodowej (np. dyrekcji okręgu Kolei Państwowych itp.).

§ 3. Zakłady i budowy kontrolowane przez grupy specjalne nie podlegają w czasie działania grup specjalnych kontroli grup terenowych.